

CHÚA LÀ MỤC TỬ

Thanh Chương

1. Chúa khoan nhân là mục tử tôi. Tôi không
2. Chúa khoan nhân là mục tử tôi. Tôi không
3. Chúa khoan nhân là mục tử tôi. Tôi không
4. Cỗ mâm cao Người dọn sẵn cho. Ngay trước
5. Chúa khoan nhân là mục tử tôi. Tôi không

còn thiếu gì, thiếu gì. Người dẫn đưa tôi ra đồng cỏ xanh tươi.
còn thiếu gì, thiếu gì. Người dẫn đưa tôi trên đường ngay nẻo chính
còn thiếu gì, thiếu gì. Dẫn nẻo đường phải qua lũng sâu âm u.
mặt quân thù, quân thù. Trên đầu tôi Người xức dầu thơm quý giá.
còn thiếu gì thiếu gì. Nhờ tình thương lòng nhân hậu Người bao la.

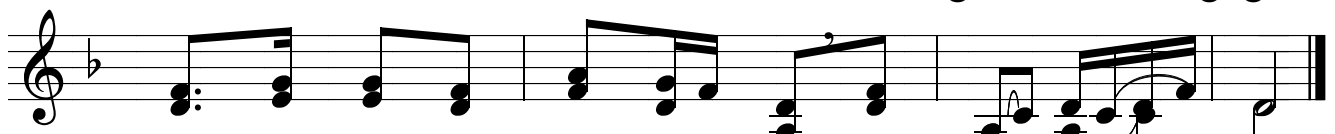
Người dẫn đưa tôi đi về bên suối mát. Cho ăn uống nghỉ
Người dẫn đưa tôi trên đường đi quang minh. Nên đi chẳng lạc
Tôi sợ chi nguy biến vì luôn có Chúa. An tâm vững dạ
Rót đầy ly nâng chén rượu ngon ấm áp. Cho ăn uống thỏa
Áp ủ trong tôi suốt cuộc đời miên man. Tôi ở trong đền

ngôi. Bỏ sức lại cho hồn no đầy. Đức
lời. Vì danh dự Chúa thật chính đại.
luôn. Nhờ cơn trượng Chúa luôn bảo vệ
thuê. Tôi đâu còn ước gì mong gì.
Chúa. Qua suốt năm tháng dài vô hạn.

Chúa là Chúa chiên tôi. Suốt đời tôi ca ngợi Chúa không ngơi.

Là ca rao ơn phúc muôn đời, Chúa làm cho tôi.